

Arrest

nr. 195 901 van 30 november 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X
 5. X
 6. X
 7. X
 8. X
 9. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X, X, X, X, X en X, die allen verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 september 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de twee beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 september 2012 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 mei 2012 dienen de verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 11 september 2012 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) dat deze aanvraag onontvankelijk is.

Het betreft de eerste bestreden beslissing, die aan de verzoekers werd ter kennis gebracht op 28 september 2012 en die als volgt is gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 02.05.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

[...]

Nationaliteit: Servië

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 – 4° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 06/09/2012 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Derhalve kan uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift¹ niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

Nog op 11 september 2012 beslist de gemachtigde om de eerste verzoekster en haar kinderen het bevel te geven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op diezelfde dag wordt tevens beslist om de derde verzoekster het bevel te geven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Deze bevelen zijn de tweede en derde bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

2.1. De verzoekers hebben de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid, van de vreemdelingenwet, er tijdig van in kennis gesteld dat zij geen synthesesamenvatting wensen neer te leggen.

Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

2.2. Artikel 39/81, tweede lid, van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

De verweerder heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Over de bekwaamheid van de vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste en negende verzoeker

In het verzoekschrift van 26 oktober 2012 wordt niet gepreciseerd dat de eerste en tweede verzoekers zouden optreden in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun vijf minderjarige kinderen. Uit het verzoekschrift blijkt dat deze minderjarige kinderen in eigen naam beroep instellen.

Een niet-ontvoogde minderjarige is echter onbekwaam om in persoon een beroep tot nietigverklaring in te dienen. Hij moet, overeenkomstig artikel 376 van het Burgerlijk Wetboek, hiervoor worden vertegenwoordigd door hetzij de beide ouders indien zij het gezag over de persoon van het kind gezamenlijk uitoefenen, hetzij door de ouder die het gezag uitoefent, indien de ouders dit niet gezamenlijk over de persoon van het kind uitoefenen (RvS 29 juli 2013, nr. 224.407).

Ambtshalve moet dan ook worden vastgesteld dat de vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste en negende verzoeker minderjarig waren op het moment van het instellen van de vordering zodat zij niet over de vereiste bekwaamheid beschikten om zonder vertegenwoordiging een annulatieberoep bij de Raad te stellen.

Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk in zoverre het werd ingediend door de vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste en negende verzoeker.

3.2. Over de beslissing houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet

Artikel 39/68-3, § 2, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Indien een verzoekende partij een ontvankelijk verzoekschrift indient tegen een beslissing genomen op basis van artikel 9ter terwijl een beroep tegen een eerdere tegen hem getroffen beslissing op basis van artikel 9ter nog hangende is, oordeelt de Raad op grond van het laatst ingediende verzoekschrift. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van het eerder ingediende beroep, tenzij zij haar belang aantoonst.”

Voormelde bepaling is, overeenkomstig artikel 6 van de wet van 2 december 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat betreft de procedure voor de Raad ook van toepassing op *“aanvragen om machtiging tot verblijf die opeenvolgend worden ingediend op grond van ofwel artikel 9bis ofwel artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, en die het voorwerp hebben uitgemaakt van weigeringsbeslissingen, waartegen meerdere beroepen werden ingediend voor de datum van inwerkingtreding van deze wet.”*

In casu blijkt dat de verzoekers twee beroepen hebben ingediend tegen twee beslissingen genomen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet:

- het onderhavige beroep met rolnummer RvV 110 781 tegen de beslissing van 11 september 2012 waarbij een aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard;
- het beroep met rolnummer RvV 121 316 tegen de latere beslissing van de gemachtigde van 4 januari 2013 waarbij een aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Overeenkomstig voormelde wetsbepaling worden de verzoekers geacht afstand te doen van “*het eerder ingediende beroep*”, dit is het onderhavige beroep, tenzij zij hun belang aantonen.

Ter terechtzitting wordt aan de verzoekers gevraagd of zij het belang bij het onderhavige beroep kunnen aantonen. De advocaat van de verzoekers antwoordt ontkennend.

Bijgevolg tonen de verzoekers niet aan dat zij alsnog belang hebben bij de behandeling van het onderhavige beroep, zodat moet worden vastgesteld dat zij geacht worden afstand te doen van het beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing van 11 september 2012, waarbij hun aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

3.3. Over de beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (zie onder meer: RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel verschaffen.

Het belang waarvan een verzoeker blijf moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak.

De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekers toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring hebben (*cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752*).

Het procesbelang raakt de openbare orde en dient desnoods ambtshalve door de Raad te worden onderzocht.

De Raad wijst er op dat in de beschikking van 11 september 2017 aan de beide partijen, met toepassing van artikel 39/62 van de vreemdelingenwet, de volgende vraag werd gesteld:

“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Aad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statutwijziging”.

De verzoekers hebben op deze vraag niet schriftelijk gereageerd en hebben de duidelijke vraag of zij zich nog in België bevinden zodoende onbeantwoord gelaten.

Uit de verdere gegevens van het rechtsplegingsdossier blijkt evenwel dat de verzoekers op 2 mei 2013 van ambtswege werden afgevoerd uit de registers.

Artikel 39, §7, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) luidt als volgt:

“De vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapd door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.”

Ter terechtzitting werden de bovenstaande gegevens in het debat gebracht en werd aan de advocaat van de verzoekers de mogelijkheid geboden om toelichtingen te verschaffen omtrent het recente verblijf van de verzoekers. De advocaat van de verzoekers stelt dat hij reeds sinds 2013 geen contact meer heeft met de verzoekers en dat hij dus geen tegenbewijs kan leveren om het vermoeden van afwezigheid, zoals voorzien in artikel 39, §7, van het vreemdelingenbesluit, te weerleggen. Gevraagd naar het actueel belang bij de vernietiging van de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten in de wetenschap dat een eventuele vernietiging van deze bevelen aan de betrokken verzoekers geen titel verschaft om België terug binnen te komen of er te verblijven, stelt de advocaat van de verzoekers dat hij hierop geen antwoord kan geven omdat hij reeds lang niets meer heeft vernomen van de verzoekers.

Bijgevolg wordt niet toegelicht welk voordeel de verzoekers thans nog kunnen halen uit de eventuele nietigverklaring van de tweede en derde bestreden beslissingen.

De Raad beklemtoont nogmaals dat het procesbelang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, zoals voorzien in artikel 39/56 van de vreemdelingenwet, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en dit belang moet worden behouden tot aan de uitspraak. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (cf. RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

Gelet op het verzuim van de verzoekers om te antwoorden op de duidelijke vragen die zowel bij beschikking van 11 september 2017 als ter terechtzitting van 9 oktober 2017 werden gesteld, door onder meer geen concrete duidelijkheid te scheppen omtrent hun actuele verblijf in België, en gelet op het feit dat zij reeds vier jaar lang niet hebben geïnformeerd omtrent het onderhavige beroep bij hun advocaat, dient te worden vastgesteld dat de verzoekers geen blijk hebben gegeven van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor en belang bij het door hen ingediende beroep (cf. RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

De verzoekers moeten de gevolgen van hun gebrek aan medewerking met de rechter dragen en het vertoonde gebrek aan belangstelling voor het beroep kan niet worden goedgemaakt louter door het feit dat een advocaat ter terechtzitting verschijnt (cf. RvS 11 mei 2009, nr. 193.182). De advocaat van de verzoekers heeft ter terechtzitting overigens geen elementen aangebracht waaruit kan blijken dat zij nog een actueel belang hebben bij de nietigverklaring van de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het beroep ook wat de tweede en derde bestreden beslissingen onontvankelijk is, dit bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

3.4. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het beroep, in zijn geheel, onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE